

اثربخشی الگوی زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دلبستگی بر تکانشگری ناکارآمد و دشواری‌های تنظیم هیجان در دو همسر

Efficacy of Integrated Model of Self Regulation-Attachment Couple Therapy on Dysfunctional Impulsivity and Difficulties in Emotion Regulation of Couples

Tooraj Sepahvand, Ph.D.*
Arak University

دکتر تورج سپهوند
دانشگاه اراک

چکیده: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی الگوی زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دلبستگی بر تکانشگری ناکارآمد و دشواری‌های تنظیم هیجان در زوجها انجام شد. این مطالعه یک پژوهش نیمه‌آزمایشی دارای طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون همراه با گروه کنترل است. از بین زوجها مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهرستان خرم‌آباد، تعداد ۲۲ زوج انتخاب شدند و به‌گونه تصادفی، در گروه‌های آزمایش و کنترل، گمارده شدند. قبل از اجرای جلسات زوج‌درمانی، در پیش‌آزمون، مقیاس تکانشگری ناکارآمد (DIS) و مقیاس دشواری‌های تنظیم هیجان (DERS) در مورد تمامی زوجها اجرا گردید. سپس زوجها در جلسات برنامه زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دلبستگی شرکت کردند، اما گروه کنترل، درمانی دریافت نکرد. بعد از اتمام جلسات درمانی، در پس‌آزمون، زوجها دو گروه مجدداً به همان مقیاس‌ها پاسخ دادند و داده‌های حاصل با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری (مانکووا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که پس از کنترل اثر پیش‌آزمون، اثر عضویت گروه بر ترکیب خطی متغیرهای وابسته تکانشگری ناکارآمد و دشواری‌های تنظیم هیجان، معنادار بود. تحلیل کوواریانس تک‌متغیری نیز نشان داد که الگوی زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دلبستگی در مقایسه با گروه کنترل، تأثیر معناداری بر کاهش تکانشگری ناکارآمد و دشواری‌های تنظیم هیجان گذاشته است (به جزء بر دشواری دست‌زدن به رفتار هدفمند). در نتیجه، زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دلبستگی به منزله یک درمان مفید، می‌تواند در کاهش تکانشگری ناکارآمد و دشواری‌های تنظیم هیجان در زوجها مؤثر باشد.

Abstract The present research has been conducted with the purpose of examining the efficacy of integrated model of self regulation-attachment couple therapy on dysfunctional impulsivity and difficulties in emotion regulation of couples. This study was a quasi-experimental research that had a pretest-posttest design with a control group. Among the couples referring to the counselling centers of Khoramabad city, 22 couples were selected and randomly assigned to experimental and control groups. Before performing couple therapy sessions, Dysfunctional Impulsivity Scale (DIS) and Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) were conducted for all the couples as pretest. Then couples in the experimental group participated in integrated model of self regulation-attachment couple therapy, but the

control group did not receive treatment. After completion of the therapeutic sessions, the couples of two the groups completed those scales again as the posttest. Finally, the data was analyzed by Multivariate Analysis of Covariance. The results indicated that after the control of pretest effect, the effect of group membership on linear composition of dependent variables of dysfunctional impulsivity and difficulties in emotion regulation was significant. Univariate Analysis of Covariance also indicated that self regulation-attachment couple therapy had significant efficacy on decreasing dysfunctional impulsivity and difficulties in emotion regulation (except on difficulties in engaging in goal-directed behavior), compared to the control group. In conclusion, integrated model of self-regulation-attachment couple therapy can be a useful and effective treatment in decreasing dysfunctional impulsivity and difficulties in emotion regulation of couples.

کلیدواژه‌ها: زوج‌درمانگری تلفیقی خودتنظیم‌گری - دل‌بستگی؛ تکانشگری ناکارآمد؛ دشواری‌های تنظیم هیجان؛ زوجها

Keywords: integrated model of self regulation-attachment couple therapy; dysfunctional impulsivity; difficulties in emotion regulation; couples

صفحات: ۲۵-۴۴

* t-sepahvand@araku.ac.ir